

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2270

гр. София, 19.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в закрито заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **12668** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „МИ-СТРОЙ 22“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. В. А. чрез пълномощник адв. В. със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.Б, ет.6, ап.26 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №25-4332-005462/11.11.2025г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР И. В. Й., с която на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП на „ОТП Лизинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №014553941 и 2 бр.рег. табели [рег.номер на МПС] .

Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 17.02.2026г. от 09.45 часа.

С молба рег. № 1661/19.01.2026г. жалбоподателят е депозирал и искане за спиране изпълнението на заповедта. Излага твърдения, че предварителното изпълнение на оспорената ПАМ води до значителни имуществени вреди за дружеството предвид предмета му на дейност – Строителство, търговия на едро и дребно, импорт-експорт на промишлени стоки от бита и потреблението на гражданите и др. Изтъква, че с прекратяването на регистрацията на МПС жалбоподателят е поставен в неблагоприятно положение и необходимостта от ползване на друг автомобил за транспортни нужди, което затруднява дейността и води до извършване на допълнителни разходи. Според искането невъзможността за използване на пътното превозно средство поставя дружеството в невъзможност да изпълнява задълженията си по вече сключени договори /договор за изкопни работи от 08.10.2025г, договор за изкопни работи от 17.11.2025г, договор за изкопни работи от 20.11.2025г/. Горното обстоятелство ограничава възможността за реализиране на доходи и застрашава дейността на дружеството, допълва, че договорите за изкопни работи, като извозването се извършва със спрения от движението товарен автомобил.Излага доводи по съществуването на спора – за липсата на знание, че водачът П. Т. Ч. е изгубил правоспособността си да управлява МПС поради изчерпване на всички контролни точки по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – в качеството си на получател и ползвател на превозното средство, чиято регистрация е временно прекратена, жалбоподател се явява непосредствено засегнато от наложената ПАМ, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

По силата на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 172 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, т. 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез визираните в нормата способи, като изрично законодателят е посочил, че в случаите по чл. 171, т. 2а, буква "а" налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез: отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1 ЗДвП, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2.

Според чл.172, ал.4, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м", "н" и т. 2а от закона свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се иземват и табелите с регистрационен номер. Редът за връщане на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство на собственика на превозното средство в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и "н" се определя с наредбата по чл. 140, ал. 2. Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Изрично в чл. 172, ал. 6 ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Посоченото от законодателя, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от Съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Предпоставките за спиране са визираны в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 ЗДвП по силата на изрична законова

разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

При допуснато по силата на изрична разпоредба на приложимия за случая закон предварително изпълнение, наличието на ценност от вида на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК е презюмирано от законодателя необоримо. Затова защитата по чл. 166 от АПК има за предмет не установяването на липса на ценност от изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, каквито са част от доводите на молителя, а кумулативното наличие на две предпоставки: 1 друг противопоставим интерес- "значителна или трудно поправима вреда", която щ настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА; 2. настъпването на нови обстоятелства. Заявените по делото обстоятелства, с които искателят аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не обуславят неговата основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства. Наличието на сключени договори за изкопни работи, представени с искането не води до заключение, че жалбоподател ще е в невъзможност да изпълнява задълженията си по тях. Не се представят доказателства, че дружеството разполага само и единствено с товарния автомобил, с който осъществява извозването и останалите дейности, предмет на договорите за извършване на изкопни работи. Видно от съдържанието на договорите не е изрично упоменато техниката и механизацията, с която се изпълнява предмета на договора, за да се приеме, че именно процесният товарен автомобил се използва по договорите за изкопни работи. Обстоятелството, че жалбоподател следва да заплаща лизинговите си вноски по сключения договор за финансов лизинг не води до наличие на друг противопоставим интерес – значителна или трудово поправима вреда, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА, не се представят доказателства, че това е основната дейност на дружеството, тъй като съгласно ТР при АВ същият осъществява множество дейности, различни от тази по строителство и извозване на строителни отпадъци, както и че жалбоподател ще е в невъзможност да ги извършва поради липсата на процесния автомобил.

Поради превес на обществения интерес, а именно безопасност на движението за всички участници в него, съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените

временни неудобства за ползвателя на МПС, който е длъжен да не предоставя автомобила си на неспособни водачи, поради факта, че същите по дефиниция са опасни на пътя. Ето защо в случая превес следва да се даде на обществен интерес, пред частния.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005462/11.11.2025г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР - прекратяване регистрацията на ППС –Автомобил И. АД с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: